

[Pia Kjærsgaard]

grund til mistanke om begrænsning af elevernes mulighed for at vurdere stoffet fuldt ud.

Når man læser i en bog, er det normalt, at man starter forfra og læser al tekst igennem for at få en fuld forståelse af stoffet. Ved at kopiere dele af teksten opnår man tilsvarende huller i sin viden, som kan udfyldes med det stof, læreren videregiver eleven.

Dette kan være farvet af lærerens egen mening og dermed danne grundlag for en systematisk indoktrinering af eleverne.

Det må være elevens ret selv at danne sig en mening om en lærebogs indhold – en ret, der igen bør være gældende.

Svar (19/12 84):

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg er enig med spørgeren om, at der er en overdreven brug af fotokopiering i skolerne, og jeg vil derfor søge den nuværende fotokopieringsaftale ændret med henblik på at begrænse forbruget og dermed styrke brugen af hele bøger, rigtige tidsskrifter m.v.

Med hensyn til muligheden for gennemkopiering at gøre undervisningen ensidig kan jeg berolige spørgeren med, at alt materiale, som anvendes i undervisningen i folkeskolen, skal være godkendt af skolenævnet ved den enkelte skole. Dette gælder også fotokopieret materiale.

For gymnasieskolerne er der ikke fastsat tilsvarende regler om godkendelse af undervisningsmateriale af skolenævn etc. Her må eventuel kritik fremsættes af eleverne, der jo må betragtes som voksne mennesker. En vis kopiering vil altid være nødvendig og pædagogisk hensigtsmæssig – eksempelvis er der i mange bekendtgørelser krav om at inddrage aktuelle emner i undervisningen, og dette kan kun realiseres, hvis fotokopiering kan benyttes.

Spm. nr. S 423

Til *udenrigsministeren* (7/12 84) af:

Kofod-Svendsen (KrF):

»Vil udenrigsministeren tage sagen om den manglende religionsfrihed i Grækenland op i Europarådet?«

Begrundelse

Ifølge den græske grundlov er der religionsfrihed i Grækenland. Religionsfriheden indskrænkes dog væsentligt af to love fra henholdsvis 1938 og 1939: lov nr. 1363/38, som den håndhæves i dag efter tillæg ved lov nr. 1672/39. F.eks. skal evangeliske kristne have tilladelse til at holde offentlige møder af den lokale græsk-ortodokse biskop. Sådanne tilladelser gives sjældent. Der bliver ført kartotek over evangeliske kristne. Lovene medfører, at evangeliske kristne opfattes som en slags andenklassede borgere.

Der føres en del retssager i Grækenland mod evangeliske kristne i henhold til de nævnte love. Den gennemsnitlige straf er 2–6 måneders fængsel. De fleste retssager tabes ved underretterne, men de evangeliske kristne har vundet nogle efter appel til højere instans.

Det forekommer urimeligt, at et i øvrigt demokratisk land, som er medlem af flere demokratiske internationale organisationer, ikke ophæver en lovgivning, der er givet under et diktatur, og som indskrænker menneskerettighederne i landet væsentligt.

Svar (28/12 84):

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Det er korrekt, at den i begrundelsen omtalte lovgivning fra 1938 og 1939 fortsat er i kraft, men den fortolkes og anvendes nu i overensstemmelse med den demokratiske græske forfatning af 1974. Jeg er imidlertid bekendt med, at visse evangeliske menigheder, baptister og pinsemenigheder, forbereder et sagsanlæg ved højesteret for at få lovgivningen erklæret grundlovsstridig.

Såvel den tidligere generalsekretær for den græske evangeliske kirke som den nuværende, hr. Koulouris, har over for den danske ambassade i Athen oplyst, at kirken ikke siden juntaens fald i 1974 har haft nævneværdige vanskeligheder med myndighederne.

På det foreliggende grundlag finder jeg ikke anledning til at rejse spørgsmålet om religionsfriheden i Grækenland i Europarådet.

Spm. nr. S 424

Til *undervisningsministeren* (7/12 84) af:

Ebba Strange (SF):